

Յովելի Գիրքը և Լատդիկեական Յոթերորդ օրվա ադվենտիստական եկեղեցին — Թիվ քսանութ

Jeff Pippenger

2026-01-14

Թիվ քսանութ

Մենք նույնականացնում ենք Մատթեոսի գրքում գտնվող մեսիական տասներկու կատարարումները և դրանք համապատասխանեցնում հարյուր քառասունչորս հազարի ճանապարհանշաններին: Մենք նույնականացրել ենք Քրիստոսի ծնունդը՝ որպես վախճանի ժամանակի ճանապարհանշան, որը սկիզբ է դնում յուրաքանչյուր բարենորոգչական շարժման: Քրիստոսի ծնունդը համապատասխանում է 1989 թվականին՝ հարյուր քառասունչորս հազարի համար վախճանի ժամանակին: Այդ ճանապարհանշանին միշտ հաջորդում է մի ճանապարհանշան, երբ լուրը հրապարակորեն ներկայացվում է, որպեսզի դրանից հետո հանրությունը պատասխանատվության ենթակա լինի:

Մեսիական երկրորդ իրականացումը Քրիստոսի առակներով ուսուցանությունն էր, որը սահմանում է այն մեթոդաբանությունը, որով ներկայացվում է այն պատգամը, որ ձևակերպվում է վախճանի ժամանակից հետո, երբ գիտության աճը հանգեցնում է մի պատգամի այդ առանձնահատուկ սերնդի համար: Դա 1831 թվականն էր Միլլերականների համար և 1996 թվականը՝ հարյուր քառասունչորս հազարի շարժման համար: Երբ պատգամը դրվում է հանրային տիրույթում, ապա այն գորացվում է մարգարեության մի իրականացման միջոցով, որը նշանավորում է փորձության գործընթացի սկիզբը: Այդ գորացումը 1840 թվականի օգոստոսի 11-ն էր Միլլերականների համար և 9/11-ը՝ հարյուր քառասունչորս հազարի համար:

Մեսիական երրորդ ուղենիշը 9/11-ի պատգամաբերներն են:

Եվ եկավ ու բնակվեց Նազարեթ կոչվող քաղաքում, որպեսզի կատարվի մարգարեների միջոցով ասվածը, թե՛ Նա Նազովրեցի պիտի կոչվի: Մատթեոս 2:23.

Մարգարեություն

Եվ Հեսսեի բնից մի գավազան պիտի ելնի, և նրա արմատներից մի շառավիղ պիտի բուսնի: Եսայիա 11:1, Դատավորներ 13:

«Ճյուղ» թարգմանված եբրայերեն բառի արմատը Netzer-ն է, որը նաև Նազարեթ անվան արմատն է: Ճյուղը գալիս է Նազարեթի աղքատ թաղամասերից:

«Տերը կյանքի համեստ ճանապարհներից երիտասարդների պիտի կանչի Իր ծառայության մեջ, ինչպես արեց, երբ անձամբ էր ապրում այս երկրի վրա: Նա անցավ կրթված ռաբբիների կողքով, որպեսզի Իր առաջին աշակերտներ ընտրի խոնարհ, անկիրթ ձկնորսների միջից: Նա ունի աշխատավորներ, որոնց պիտի

կանչի աղքատությունից և անհայտությունից: Ձբաղված լինելով կյանքի սովորական պարտականություններով և կոպիտ հանդերձ հագած՝ նրանք մարդկանց աչքում քիչ արժեք ունեցողներ են համարվում: Բայց նրանք պիտի դառնան թանկագին գոհարներ, որպեսզի պայծառ շողան Տիրոջ համար: «Նրանք Իմը պիտի լինեն,— ասում է Ջորաջ Տերը,— այն օրը, երբ Ես կհավաքեմ Իմ գոհարները»: Review and Herald, May 5, 1903.

1888 թվականին մերժվեցին Սուրբ Հոգու հեղինակությունը, Քույր Ուայթի հեղինակությունը, ինչպես նաև Ջոուսի և Վազոների ներշնչյալ հավանությունը, ինչպես Կորիսեն էր արել Մովսեսի հեղինակության նկատմամբ:

«Այսպիսով երրորդ հրեշտակի լուրը կհոչակվի: Երբ գա ժամանակը, որ այն տրվի մեծագույն գործյամբ, Տերը պիտի գործի խոնարհ գործիքների միջոցով՝ առաջնորդելով նրանց միտքը, ովքեր իրենց նվիրում են Իր ծառայությանը: Գործիչները պատրաստված կլինեն ավելի շուտ Նրա Հոգու օծությամբ, քան գրական կրթական հաստատությունների ուսուցմամբ: Հավատի և աղոթքի մարդիկ պիտի մղվեն դուրս գալու սուրբ նախանձախնդրությամբ՝ հոչակելով այն խոսքերը, որ Աստված տալիս է նրանց: Բաբելոնի մեղքերը պիտի բացահայտվեն: Եկեղեցու կարգադրությունները քաղաքացիական իշխանությամբ պարտադրելու սարսափելի հետևանքները, սպիրիտիզմի ներխուժումները, պապական իշխանության գաղտագողի, բայց արագ առաջընթացը՝ այս ամենը պիտի մերկացվի: Այս հանդիսավոր նախագգուշացումներով ժողովուրդը պիտի ցնցվի: Հազարավոր հազարներ պիտի լսեն, ովքեր երբեք չեն լսել այսպիսի խոսքեր: Չարմանքով նրանք լսում են այն վկայությունը, որ Բաբելոնը եկեղեցին է, որ ընկել է իր մոլորությունների և մեղքերի պատճառով, որովհետև մերժել է իրեն երկնքից ուղարկված ճշմարտությունը: Երբ ժողովուրդը դիմում է իր նախկին ուսուցիչներին տենչագին հարցումով՝ մի՞ թե այս բաները ճիշտ են, սպասավորները առասպելներ են ներկայացնում, մարգարեանում են հարթ խոսքեր՝ նրանց վախերը մեղմելու և արթնացած խիղճը հանգստացնելու համար: Բայց քանի որ շատերը հրաժարվում են բավարարվել մարդկանց մերկ հեղինակությամբ և պահանջում են պարզ «Այսպես է ասում Տերը», ժողովրդական հոգևորականությունը, հների փարիսեցիների նման, լցված բարկությամբ, որովհետև իրենց հեղինակությունը կասկածի տակ է դրվում, լուրը պիտի դատապարտի որպես սատանայից եղած և պիտի դրդի մեղք սիրող բազմություններին հայհոյելու և հալածելու նրանց, ովքեր հոչակում են այն»: Մեծ պայքար, 606:

Նազարեթի աղքատ թաղերից եկած թոթովախոս շուրթերը հասան Եսայիայի քսանյոթերորդ գլխի «բանավեճին»:

Չափով, երբ այն արձակես, դրա հետ պիտի վեճ անես. Նա զսպում է Իր խիստ քամին արևելյան քամու օրը: Եսայիա 27:8.

Իսլամի «արևելյան քամին», որը ներկայացված է որպես «երրորդ վայ», և նաև «ազգերի բարկացումը», արձակվեց ու անմիջապես զսպվեց 9/11-ին:

«Այն ժամանակ, մինչ փրկության գործը մոտենում է իր ավարտին, նեղությունը պիտի գա երկրի վրա, և ազգերը պիտի բարկանան, սակայն պիտի զսպվեն, որպեսզի չկասեցնեն երրորդ հրեշտակի գործը: Այն ժամանակ պիտի գա «ուշ անձրևը», կամ Տիրոջ ներկայությունից եկող զովությունը, որպեսզի զորություն տա երրորդ հրեշտակի բարձրաձայն պատգամին և պատրաստի սրբերին կանգնելու այն ժամանակաշրջանում, երբ յոթ վերջին պատուհասները պիտի թափվեն»: Early Writings, 85.

Ապա Մովսեսը, Էլեն Ուայթը, Ա. Թ. Ջոնսը և Է. Ջ. Վազգոները 9/11-ին ընդունեցին իրենց դիրքը՝ որպես Ամբակումի երկրորդ գլխի պահապաններ, որոնք հարցնում են, թե ինչ պիտի ասեն Եսայի «վիճաբանության» ընթացքում, որը սկսվում է, երբ գալիս է արևելյան քամին: Եսային ասում է, որ «վիճաբանությունն» է այն, ինչ մաքրում է Աստծու ժողովրդի մեղքերը:

Չափով, երբ այն դուրս է արձակում, դու պիտի դատաստան անես նրա հետ. նա իր սաստիկ հողմը պահում է արևելյան հողմի օրը: Ուստի այս միջոցով պիտի քավվի Հակոբի անօրենությունը, և ահա այս է նրա մեղքը հեռացնելու ամբողջ պտուղը. երբ նա զոհասեղանի բոլոր քարերը կդարձնի խճաքարերի պես, որոնք ջախջախված են, պուրակներն ու կուռքերը այլևս կանգուն չեն մնա: Եսայիա 27:8, 9.

Վերջին անձրևի՝ 9/11-ով չափված լինելու շուրջ «բանավեճը», երբ իսլամը արձակվեց, ապա սանձվեց, այն է, թե ինչպես են Հակոբի անօրենությունները վերացվում՝ այդպիսով Հակոբին դարձնելով Իսրայել: Հակոբի՝ որպես ուխտի ներկայացուցիչ մարդու, դեպի Իսրայել աստվածաշնչյան անցումը ցույց է տալիս 1856 թվականը, երբ Ֆիլադելֆիական Միլլերական շարժումը դարձավ Լաոդիկեական Միլլերական շարժում, որը յոթ տարի անց պիտի դառնար Լաոդիկեական Յոթերորդ օրվա Ադվենտիստական եկեղեցին: Միլլերական պատմության մեջ այդ անցումը նույնականացնում է մի ճանապարհային նշան հարյուր քառասունչորս հազարի պատմության մեջ, երբ հարյուր քառասունչորս հազարի Լաոդիկեական շարժումը փոխվում է դեպի հարյուր քառասունչորս հազարի Ֆիլադելֆիական շարժումը: Այդ անցման կետն այն պահն է, երբ Հակոբը, որ նշանակում է բռնազավթող, փոխվում է դեպի Իսրայել, որ նշանակում է հաղթող:

«Վեճը» մաքրում է Հակոբի անօրենությունները, և նա դառնում է Իսրայել՝ հաղթողը: Նրանք, ովքեր ներկայացված են որպես Իսրայել, հաղթում են Խոսքի արյամբ և իրենց վկայության խոսքով:

Եվ նրանք հաղթեցին նրան Գառան արյունով և իրենց վկայության խոսքով, և իրենց անձերը մահվան չափ չսիրեցին: Հայտնություն 12:11.

«Նրանց վկայության խոսքը» այն պատգամն է, որ Ամբակումի պահապանը խնդրեց հասկանալ: Այն ներկայացնում է նրանց սրբագործությունը և Գառան արյունը՝ նրանց արդարացումը:

Ես կկանգնեմ իմ պահակության վրա և կկայանամ աշտարակի վրա, և կհսկեմ՝ տեսնելու, թե ինչ պիտի ասի ինձ, և ինչ պիտի պատասխանեմ, երբ հանդիմանվեմ:

Ամբակում 2:1.

«Կշտամբեց» բառը նշանակում է «վիճեց», և ներկայացնում է Եսայիայի այն «վեճը», որը վերացնում է Հակոբի մեղքերը: Դիտապահը Ամբակումի գրքում ցանկանում է իմանալ, թե ինչ պետք է լինի իր վկայությունը, և նրան տեղեկացվում է, որ Ամբակումի տախտակները այն պատգամն են, որը նրանց, ովքեր ցանկանում էին կարդալ, հնարավորություն կտար ընթանալ Սուրբ Գրություններով և գտնել հավատով արդարացման լուրը: Ամբակումի երկրորդ գլուխը հստակորեն նույնացնում է դիտապահին առաջին չորս համարների վերջում՝ որպես հավատով արդարացվողների դասից:

Ահա, նրա հոգին, որ ամբարտավանացել է, ուղիղ չէ նրա մեջ. Բայց արդարը պիտի ապրի իր հավատքով: Ամբակում 2:4.

Այդ երկու տախտակների վրա եղած պատգամը Երեմիայի հին շավիղներն են: Բայց երբ Երեմիայի պահապանը փող հնչեցրեց, ապստամբների այն խավը, որոնց հոգիները գոռոզացել են, հրաժարվեց լսելուց: Նրանք նույն խավն էին նախորդ համարում, որ հրաժարվում էին քայլել հին շավիղներով՝ հանգիստն ու զովությունը գտնելու համար:

Այսպես է ասում Տերը. «Կանգնեցե՛ք ճանապարհների վրա և տեսե՛ք, և հարցրե՛ք հին շավիղների մասին, թե ո՞րն է բարի ճանապարհը, և գնացե՛ք նրանով, և հանգիստ կգտնեք ձեր անձերի համար»: Բայց նրանք ասացին. «Մենք չենք գնա նրանով»: «Նաև ձեր վրա պահապաններ կարգեցի՝ ասելով. “Ուշադրությո՜ւն դարձրեք փողի ձայնին”»: Բայց նրանք ասացին. «Մենք ուշադրություն չենք դարձնի»: Երեմիա 6:16, 17.

Այն պահապանները, որոնք 9/11-ին կարգված էին Աստծո ժողովրդի վրա, Մովսեսն էին, Էլլեն Ուայթը, Ջոնսը և Վազգոները, որոնք ներկայացված էին Մովսեսի կակազող շրթունքներով, իսկ դրանք ներկայացված էին եգիպտական լեզվով խոսելու նրա վախով, մի լեզվով, որ նա քառասուն տարի չէր գործածել: Բոլոր եբրայեցիների և խառն բազմության առնչությամբ, որոնք Մովսեսի հետ Կարմիր ծովով անցան, Մովսեսն էր օտար առողանություն ունեցող մարդը: Նրա առողանությունը Նազովրեցու առողանությունն էր: Պետրոսի առողանությունն էլ էր մատնանշված:

Եվ քիչ անց այնտեղ կանգնածները մոտեցան ու ասացին Պետրոսին. «Անշուշտ դու էլ նրանցից ես, որովհետև քո խոսվածքը մատնում է քեզ»: Մատթեոս 26:73.

Պետրոսի պատմության վիճաբանության մեջ նա երեք անգամ ստեց, և վիճաբանության մեջ առանձնացվեց իր շեշտով կամ կակազող լեզվով: Վիճաբանության մեջ գտնվող մի դաս Աստծուց հարցրեց. «Ի՞նչ պիտի ասեմ վիճաբանության մեջ»: Նրանք «տեսնում» են հին շավիղները և «լսում» են փողի ձայնը: Նրանք տեսնում և լսում են, և երբ վերջապես «վիճաբանում» են, հաղթահարում են: Վերջին օրերում հաղթահարելու պատգամը ներկայացված է որպես Լաողիկեան պատգամ: Ի տարբերություն Լաողիկեայի եկեղեցու՝ Փիլադելփիայի եկեղեցին դատապարտություն չունի:

Հաղթողին Ես սյուն պիտի դարձնեմ Իմ Աստծո տաճարում, և նա այլևս դուրս չի գա. և նրա վրա պիտի գրեմ Իմ Աստծո անունը, և Իմ Աստծո քաղաքի անունը, որ նոր Երուսաղեմն է, որ Իմ Աստծուց երկնքից իջնում է. և նրա վրա պիտի գրեմ Իմ նոր անունը: Ով ականջ ունի, թող լսի, թե ինչ է Հոգին ասում եկեղեցիներին: Հայտնություն 3:12, 13.

Թեև դատապարտություն չկա, Փիլադելփիային տրված խոստումը միայն «հաղթողներին» է: Փիլադելփյան եկեղեցին հակադրվում է Լաոդիկեական եկեղեցուն և առանձնանում է մի դասով, որ պետք է հաղթահարի, և մի դասով, որ հաղթահարել է: Փիլադելփյան եկեղեցին հակադրվում է Լաոդիկեական եկեղեցուն, իսկ Լաոդիկեական եկեղեցին Մատթեոս 25-ի իմաստուն կույսերն են:

«Եկեղեցու այն վիճակը, որ ներկայացված է անմիտ կույսերով, խոսվում է նաև որպես Լաոդիկեական վիճակ»: Review and Herald, August 19, 1890.

9/11-ին, երբ հրեշտակը իջավ Երկվորյակ աշտարակների փլուզման ժամանակ, Ջոնսը և Վազգոներն սկսեցին Լաոդիկեացիների պատգամի ներկայացումը, և վերջին անձրևի շուրջ բանավեճը սկսվեց: Երեմիայի շեփորի պատգամը յոթերորդ շեփորն է, որը երրորդ վայն է, որը Իսլամն է, ինչպես նույնացվում է հին շավիղներում՝ ներկայացված ճշմարտություններով, ԲՈԼՈՐ ճշմարտություններով, որոնք ներկայացված են Ամբակումի 1843 և 1850 թվականների աղյուսակների վրա: Լաոդիկեացիների պատգամը փրկության միակ հույսն է, իսկ «փրկություն» բառը նշանակում է բժշկություն: Անկախ նրանից՝ Քրիստոս Իրեն ներկայացնում է որպես Լաոդիկեացու սրտի դուռը բախող, թե Լաոդիկեացուն խոստանում է, որ եթե նա հաշտություն կնքի Իր հետ, Ինքն էլ հաշտություն կկնքի նրա հետ, Լաոդիկեացի Յոթերորդ օրվա աղվենտիստին առաջարկվում է միայն բժշկության պատգամը:

Չորրորդ Մեսիական ճանապարհային նշանը 9/11-ի Լաոդիկեական պատգամն է:

որպեսզի կատարվի Եսայիա մարգարեի միջոցով ասվածը, որ ասում է. «Նա՛ ինքը վերցրեց մեր տկարությունները և կրեց մեր հիվանդությունները»: Մատթեոս 8:17:

Կանխասացություն

Անշուշտ, Նա մեր ցավերը վերցրեց Իր վրա և մեր վշտերը կրեց. սակայն մենք Նրան համարեցինք հարվածված, Աստծուց զարկված և խոցված: Եսայիա 53:4

Եվ գրի՛ր Լաոդիկեացիների եկեղեցու հրեշտակին. այս է ասում Ամենը, հավատարիմ և ճշմարիտ վկան, Աստծու արարչագործության սկիզբը. Գիտեմ քո գործերը, որ ո՛չ սառն ես և ո՛չ տաք. երանի թե սառն լինեիր կամ տաք: Ուստի, որովհետև զաղջ ես, և ո՛չ տաք, և ո՛չ սառն, պիտի քեզ Իմ բերանից դուրս թքեմ:

Որովհետև ասում ես՝ հարուստ եմ, հարստացել եմ և ոչ մի բանի կարիք չունեմ, և չգիտես, թե դու թշվառ ես, ողորմելի, աղքատ, կույր և մերկ:

Քեզ խորհուրդ եմ տալիս Ինձանից գնել կրակով փորձված ոսկի, որպեսզի հարստանաս, և սպիտակ հանդերձներ, որպեսզի հագնվես, և քո մերկության ամօրը չերևա, և քո աչքերը օծել աչքի դեղով, որպեսզի տեսնես:

Որքան որ ես սիրում եմ, հանդիմանում և խրատում եմ. ուրեմն նախանձախնդիր եղիր և ապաշխարի՛ր: Ահա կանգնած եմ դռան առաջ և բախում եմ. եթե մեկը լսի իմ ձայնը և դուռը բացի, նրա մոտ կմտնեմ և նրա հետ կընթերեմ, և նա՝ ինձ հետ: Հաղթողին կտամ ինձ հետ նստել իմ գահի վրա, ինչպես և ես հաղթեցի ու նստեցի իմ Հոր հետ՝ Նրա գահի վրա: Ով ականջ ունի, թող լսի, թե ինչ է Հոգին ասում եկեղեցիներին: Հայտնություն 3:14-22.

Ոսկի և սպիտակ հանդերձներ գնելու և աչքերը օծելու խորհուրդը հռչակված դեղամիջոցն է մի այնպիսի վիճակի համար, որն ավարտվում է ոչ թե պարզապես մահով, այլ հավիտենական մահով: Ինչ խնդիրներ էլ որ ոսկին, հանդերձները և օծումը կարող են բուժել, այդ խնդիրները հեշտությամբ համընկնում են այն բանի հետ, որ Քրիստոս մեր տկարությունները վերցրեց Իր վրա: Հովհաննեսը Պատմոսում բանտարկված էր Աստծո Խոսքի և Հիսուսի վկայության համար, որը Մարգարեության Հոգին է: Մարգարեության Հոգին Լատդիկիայի դեղամիջոցն է, և Մարգարեության Հոգու բժշկարար հատկությունները նախատիպորեն ներկայացված էին նրանով, որ Քրիստոս վերցրեց մեր տկարությունները և կրեց մեր վշտերը:

Քրիստոսը մեր տկարությունները վերցնելու միակ ճանապարհն այն է, որ մենք բացենք մեր սրտի դուռը և թույլ տանք Նրա Աստվածության միավորմանը մեր մարդկության հետ: Նա վերցնում է մեր տկարությունները, երբ Սուրբ Հոգու ներկայությամբ մուտք է գործում մեր կյանքերի մեջ: Մենք բացում ենք դուռը՝ կիրառելով դեղամիջոցը: Միտը բացող դեղամիջոցն է ոսկին, սպիտակ հանդերձը և աչքի քսուքը: Աչքի քսուքը Աստծո Խոսքի լուսավորումն է, որն իրականացվում է միայն Սուրբ Հոգու միջոցով: Աստվածաշունչը ճրագ է մեր ոտքերի համար, և այն լույսը, որ լուսավորում է շավիղը, Կեսգիշերյան Աղաղակի լույսն է:

Քո խոսքը իմ ոտքերի համար ճրագ է և իմ շավղի համար լույս: Սաղմոսներ 119:105.

Երբ Ղաողիկեցիին խորհուրդ է տրվում օծել իր աչքերը, նա պետք է դա անի Աստծո Խոսքով, որը ճրագ է, սակայն, ինչպես ներկայացված է տասը կույսերի առակում, ճրագն անօգուտ է առանց յուղի: Ղաողիկեցիներն ունեն իրենց Աստվածաշնչերը, թեև ընդհանուր առմամբ ոչ Քինգ Ջեյմսի տարբերակը, սակայն չունեն Սուրբ Հոգու յուղը: Ղաողիկեցու աչքերի օծումն իրականացվում է այնպիսի պատգամով, որը պարունակում է Սուրբ Հոգու ներկայությունը:

Լաողիկեցիին խորհուրդ տրվող գնելի ոսկին պարզապես հավատը չէ, այլ այն հավատը, որ գործում է սիրով և մաքրում է հոգին: Ինչպես աչքի քսուքի դեպքում, այնպես էլ ոսկին ունի Լաողիկեական կեղծ դավանություն: Լաողիկեցիին, ինչպես և ամբողջ քրիստոնեական աշխարհը, դավանում է, թե ունի «հավատ»: Այդ տեսակի հավատը պարզապես մարդկային հավատալիք է և ոսկով ներկայացված հավատի կեղծ նմանակն է, որովհետև այդ հավատը մաքրում է հոգին: Դա սրբացնող հավատ է, և

նրանք, ովքեր ունեն իսկական սրբացված հավատ, սուրբ են, որովհետև «սրբացված» նշանակում է սուրբ դարձված: Լաոդիկեցիները այդ հավատը չունեն, որովհետև եթե ունենային, Քրիստոսը դրսում չէր լինի՝ մուտք փնտրելով:

«Դեպի վերականգնված Դրախտը միջին ուղի չկա: Այն պատգամը, որ տրված է մարդուն այս վերջին օրերի համար, չպետք է խառնվի մարդկային հնարամտությանը: Մենք չպետք է հենվենք աշխարհիկ իրավաբանների քաղաքականության վրա: Մենք պետք է լինենք աղոթքի խոնարհ մարդիկ՝ չգործելով ինչպես նրանք, ովքեր կուրացած են Սատանայի գործակալություններով:»

«Շատերը հավատ ունեն, բայց ոչ այն հավատը, որ գործում է սիրով և մաքրում է հոգին: Փրկարար հավատը պարզապես ճշմարտության նկատմամբ լոկ հավատք չէ: «Դներն էլ հավատում են և դողում»: Աստծո Հոգու ներշնչումը մարդկանց տալիս է մի հավատ, որ մղող գործություն է, որը կերտում է բնավորությունը և մարդկանց առաջնորդում է բարձրանալ սոսկ ձևական արարքներից վեր: Խոսքերը, արարքները և հոգին պետք է վկայեն այն փաստի մասին, որ մենք Քրիստոսի հետևորդներն ենք:»

«Ամենամեծ լույսն ու օրհնությունը, որ Աստված շնորհել է, այս վերջին օրերում օրինազանցությունից և հավատալիցությունից ապահովություն չեն: Նրանցից նրանք, որոնց Աստված բարձրացրել է վստահության բարձր պաշտոնների, կարող են երկնքի լույսից շեղվել դեպի մարդկային իմաստություն: Այդժամ նրանց լույսը կդառնա խավար, Աստծուց վստահված նրանց կարողությունները՝ որոգայթ, նրանց բնավորությունը՝ Աստծու համար գայթակղություն: Աստված չի ծաղրվի: Նրանից հեռանալը ունեցել է և միշտ էլ ունենալու է իր անխուսափելի հետևանքները: Այնպիսի գործերի կատարումը, որոնք տհաճ են Աստծուն, եթե դրանց համար վճռականորեն չապաշխարեն և չհրաժարվեն դրանցից, դրանց արդարացումն որոնելու փոխարեն չարագործին քայլ առ քայլ կտանի խաբեության մեջ, մինչև որ բազմաթիվ մեղքեր կգործվեն անպատիժ: Բոլոր նրանք, ովքեր կցանկանան ունենալ այնպիսի բնավորություն, որը նրանց Աստծու հետ համատեղ աշխատողներ կդարձնի և արժանացնի Աստծու հավանությանը, պետք է առանձնանան Աստծու թշնամիներից և պահպանեն այն ճշմարտությունը, որ Քրիստոսը տվեց Հովհաննեսին՝ աշխարհին տալու համար»: Manuscript Releases, h. 18, 30–36.

«Սպիտակ զգեստը» Քրիստոսի արդարությունն է:

Ուրախանանք և ցնծանք, և փառք տանք նրան, որովհետև Գառան հարսանիքը եկել է, և նրա կինը պատրաստել է իրեն: Եվ նրան տրվեց, որ հագնվի բարակ կտավով՝ մաքուր և սպիտակ, որովհետև բարակ կտավը սրբերի արդարությունն է: Եվ նա ասաց ինձ. «Գրի՛ր. երանելի են նրանք, որ կոչված են Գառան հարսանեկան ընթրիքին»: Եվ ասաց ինձ. «Սրանք Աստծու ճշմարիտ խոսքերն են»: Հայտնություն 19:7–9.

Կինը պատրաստեց իրեն՝ կիրառելով Լաոդիկիային առաջարկված եռակի դեղամիջոցը, և այդպես իրեն վերափոխեց դեպի Փիլադելփիական հարսնացու լինելը:

Այս համարները ուղղակիորեն խոսում են աղվենտիզմին, որը ներկայացված է տասը կույսերի առակում: Կույսերը նրանք են, ովքեր սպասում են գնալու այն հարսանիքին, որին կանչված են: Հարսնացուն պատրաստեց իրեն, որովհետև դա շնորհվեց Ջաքարիայի գրքի երրորդ գլխում՝ Հեսուի և հրեշտակի հետ: Այնտեղ նրա պղծված Լաողիկիական հանդերձը հեռացվեց և փոխարինվեց սպիտակ կտավե ամուսնական հանդերձով: Այդ դեղամիջոցը երկրորդ վկայություն ունի նաև Էլեն Գուլդ Ուայթ անվան մեջ: «Էլեն» նշանակում է պայծառ և շողշողուն լույս և ներկայացնում է աչքի քսուքը: «Գուլդ»-ը ոսկի բառի հին անգլերեն ձևն է և նշանակում է ոսկի: «Ուայթ»-ը ներկայացնում է արդարությունը, և այդ անունը նրան չտրվեց մինչև 1846 թվականը, երբ նա ամուսնացավ Ջեյմսի հետ: Այդ ժամանակ նրա անունը փոխվեց Ուայթի: Անվան փոփոխությունն ու ամուսնությունը երկուսն էլ ուխտային հարաբերության խորհրդանիշներ են: Ամուսնությունից առաջ նրա անունը Հարմոն էր, որը նշանակում է խաղաղության զինվոր, ինչպես նա այն ժամանակ էր: Էլեն Ուայթը Լաողիկիական պատգամն է, և նրան մերժելը նշանակում է մերժել փրկությունը:

Հաջորդ հոդվածում մենք կշարունակենք դիտարկել Մատթեոսի գրքում եղած տասներկու մեսիական մարգարեությունները:

«Հայտնություն 3:14–18»՝ մեջբերված:

«Օ՛, ինչպիսի՛ նկարագրություն: Որքա՛ն շատ են նրանք, որ գտնվում են այս սոսկալի վիճակի մեջ: Ես ջերմեռանդորեն աղաչում եմ յուրաքանչյուր սպասավորի՝ ջանասիրաբար ուսումնասիրել Հայտնության երրորդ գլուխը, որովհետև նրանում պատկերված է վերջին օրերում գոյություն ունեցող իրերի վիճակը: Ուշադիր ուսումնասիրե՛ք այս գլխի յուրաքանչյուր համարը, որովհետև այս խոսքերով Հիսուսը խոսում է ձեզ հետ:»

«Եթե երբևէ որևէ ժողովուրդ ներկայացվել է Լաողիկեացիներին ուղղված պատգամով, ապա դա այն ժողովուրդն է, որ ստացել է մեծ լույս՝ Սուրբ Գրքերի հայտնությունը, որը ստացել են Յոթերորդ օրվա աղվենտիստները»: Manuscript Releases, h. 18, էջ 193:

«Աստծու այն ճշմարիտ ժողովուրդը, որ պահում է պատվիրանները, աշխարհին ցույց է տալիս անբիժ ուղղամտության մի բնավորություն՝ իր իսկ վարքով վկայելով, որ Տիրոջ օրենքը կատարյալ է, և դարձի է բերում հոգին: Այսպես Տեր Հիսուսը՝ Աստծու Որդին, Աստծու օրենքին Իր հնազանդությամբ բարձրացրեց և պատվաբեր դարձրեց այդ օրենքը: Աստված անշուշտ պիտի դատապարտի ամեն եկեղեցու ամեն անդամի, որ իրեն համարում է Յոթներորդ օրվա աղվենտիստ, բայց Իրեն ծառայություն չի մատուցում, այլ հպարտությամբ, եսասիրությամբ և աշխարհասիրությամբ ցույց է տալիս, որ երկնային ծագում ունեցող ճշմարտությունը իր բնավորության մեջ բարենորոգություն չի գործել»:

«Խնդրում եմ ուշադիր կարդացեք Հայտնություն 3:15–18-ը: Լսվում է Հիսուս Քրիստոսի ձայնը: «Որքաններին որ սիրում եմ, հանդիմանում և խրատում եմ. ուրեմն նախանձախնդիր եղիր [ոչ թե կիսասիրտ], և ապաշխարիր: Ահա Ես [քո Փրկիչը] կանգնած եմ դռան առաջ և բախում եմ. եթե մեկը լսի Իմ ձայնը և դուռը

բացի, նրա մոտ կմտնեմ և նրա հետ կընթրեմ, և նա՝ Ինձ հետ: Հաղթողին պիտի տամ Ինձ հետ նստել Իմ աթոռին, ինչպես և Ես հաղթեցի և նստեցի Իմ Հոր հետ՝ Նրա աթոռին» [Հայտնություն 3:19–21]:

«Արդյո՞ք եկեղեցիները կընդունեն Լաոդիկեայի պատգամը: Կապաշխարե՞ն նրանք, թե՞, հակառակ այն բանի, որ ճշմարտության ամենահանդիսավոր պատգամը երրորդ հրեշտակի պատգամը, հռչակվում է աշխարհին, պիտի շարունակեն մեղքի մեջ: Սա ողորմության վերջին պատգամն է, անկյալ աշխարհի վերջին նախագգուշացումը: Եթե Աստծո եկեղեցին գաղջ դառնա, ապա նա այլևս Աստծո առաջ առավել հաճության մեջ չէ, քան այն եկեղեցիները, որոնք ներկայացված են որպես ընկած և դարձած դների բնակավայր, ամեն պիղծ ոգու ապաստան և ամեն անմաքուր ու գարշելի թռչնի վանդակ: Նրանք, ովքեր հնարավորություն են ունեցել լսելու և ընդունելու ճշմարտությունը, և միացել են Յոթերորդ օրվա աղվենտիստների եկեղեցուն՝ իրենց անվանելով Աստծո պատվիրանապահ ժողովուրդ, բայց այնուամենայնիվ Աստծուն նվիրվածությամբ և հոգևոր կենսունակությամբ ոչ մի առավելություն չունեն անվանական եկեղեցիներից, Աստծո պատուհասներից պիտի ստանան նույնքան հաստատապես, որքան այն եկեղեցիները, որոնք հակառակվում են Աստծո օրենքին: Միայն նրանք, ովքեր ճշմարտությամբ սրբված են, պիտի կազմեն արքայական ընտանիքը այն երկնային բնակարաններում, որոնք Քրիստոսը գնացել է պատրաստելու նրանց համար, ովքեր սիրում են Նրան և պահում Նրա պատվիրանները:»

«Նա, ով ասում է. «Ես ճանաչում եմ Նրան», և չի պահում Նրա պատվիրանները, ստախոս է, և ճշմարտությունը նրա մեջ չէ» [1 Հովհաննես 2:4]: Սա ընդգրկում է բոլոր նրանց, ովքեր հավակնում են ունենալ Աստծու ճանաչողություն և պահել Նրա պատվիրանները, բայց դա չեն դրսևորում բարի գործերով: Նրանք պիտի ստանան իրենց գործերի համեմատ: «Ամեն ոք, ով բնակվում է Նրա մեջ, չի մեղանչում. ամեն ոք, ով մեղանչում է, ո՛չ տեսել է Նրան և ո՛չ էլ ճանաչել Նրան» [1 Հովհաննես 3:6]: Սա ուղղված է եկեղեցու բոլոր անդամներին, ներառյալ Յոթերորդ օրվա աղվենտիստական եկեղեցիների անդամներին: «Զավակնե՛րս, թող ոչ ոք ձեզ չմոլորեցնի. ով արդարություն է գործում, արդար է, ինչպես Ինքն է արդար: Ով մեղք է գործում, սատանայից է, որովհետև սատանան սկզբից է մեղանչում: Դրա համար Աստծու Որդին հայտնվեց, որպեսզի կործանի սատանայի գործերը: Ամեն ոք, ով Աստծուց է ծնված, մեղք չի գործում, որովհետև Նրա սերմը մնում է նրա մեջ. և նա չի կարող մեղանչել, որովհետև Աստծուց է ծնված: Սրանով են հայտնի դառնում Աստծու զավակները և սատանայի զավակները. ամեն ոք, ով արդարություն չի գործում, Աստծուց չէ, և ոչ էլ նա, ով չի սիրում իր եղբորը» [1 Հովհաննես 3:7–10]:

«Բոլոր նրանք, ովքեր հավակնում են, թե շաբաթապահ աղվենտիստներ են, և սակայն շարունակում են մեղքի մեջ, Աստծու աչքում ստախոսներ են: Նրանց մեղավոր ընթացքը հակագործում է Աստծու գործին: Նրանք ուրիշներին առաջնորդում են դեպի մեղք: Աստծուց խոսք է գալիս մեր եկեղեցիների յուրաքանչյուր անդամի. «Եվ ձեր ոտքերի համար ուղիղ շավիղներ արեք, որպեսզի կաղը ճանապարհից դուրս չընկնի, այլ ավելի շուտ բժշկվի: Բոլոր մարդկանց հետ խաղաղության և սրբության հետևեցե՛ք, առանց որի ոչ ոք չի տեսնի Տիրոջը.

զգուշությամբ հետևեցե՛ք, որ որևէ մեկը չգրկվի Աստծու շնորհքից, որ որևէ դառնության արմատ ծլելով չանհանգստացնի ձեզ, և դրանով շատերը չպղծվեն. որ չլինի որևէ պոռնիկ կամ անսուրբ անձնավորություն, ինչպես Եսավը, որ մեկ պատառ կերակրի համար վաճառեց իր առաջնեկության իրավունքը: Որովհետև գիտեք, թե հետո, երբ կամենում էր ժառանգել օրհնությունը, մերժվեց, որովհետև ապաշխարության տեղ չգտավ, թեև այն արտասուքներով ջանադրաբար փնտրեց» [Եբրայեցիս 12:13–17]:

«Սա կիրառելի է շատերի նկատմամբ, ովքեր հայտարարում են, թե հավատում են ճշմարտությանը: Իրենց տենչալի գործելակերպերից հրաժարվելու փոխարեն՝ նրանք, Սատանայի խաբուսիկ սովեստության ազդեցության տակ, առաջ են գնում կրթության սխալ ուղով: Մեղքը չի զանազանվում իբրև մեղք: Նրանց խիղճն իսկ ապականված է, նրանց սրտերը՝ փչացած, անզամ նրանց մտքերն են շարունակապես ապականված: Սատանան նրանց օգտագործում է որպես խայծեր՝ հոգիներին հրապուրելու համար պղծարար գործերի, որոնք պղծում են ամբողջ էությունը: «Ով արհամարհեց Մովսեսի օրենքը [որը Աստծո օրենքն էր], առանց ողորմության մեռնում էր երկու կամ երեք վկաների վկայությամբ. ապա որքա՛ն ավելի ծանր պատժի արժանի կհամարվի, ձեր կարծիքով, նա, ով ոտնակոխ արեց Աստծո Որդուն, և ուխտի արյունը, որով սրբված էր, համարեց անմաքուր բան, և անարգեց շնորհի Հոգուն: Որովհետև մենք ճանաչում ենք Նրան, Ով ասել է. «Ինձ է պատկանում վրեժը, Ես կհատուցեմ, ասում է Տերը»: Եվ դարձյալ. «Տերը պիտի դատի Իր ժողովրդին»: Սարսափելի բան է ընկնել կենդանի Աստծո ձեռքը» [Եբրայեցիներին 10:28–31]: Manuscript Releases, հատոր 19, 175–177: